

'Αρ. 4. Απόπειρα φόνου.

λαμβάνεται τῶν χωριάτων καὶ τῆς εὐώδιας τοῦ ἄνθους· διατί νὰ μὴ εἶνε δυνατόν, ὥστε ὁ ἐν ὑπνῷ διατελῶν λαμβάνων ἀληθινὸν δηλητήριον μὲ τὴν πεποιύμδιν ὅτι εἶνε ὕδωρ ή ἄλλο τὸ ἀβλαβές ποτὸν νὰ τῆι αὐτὸν χωρὶς ποσῶς νὰ ὑποπτεύῃ μήτε ἐκ τῆς γένουσεως μήτε ἐκ τῆς ὀσμῆς ὅτι πίνει δηλητήριον; Ἄφοῦ ὁ ἐν ὑπνῷ εὑρισκόμενος εἶνε τοσοῦτον ὑποτεταγμένος εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ὑπνωτιστοῦ, ὥστε πιστεύει ἀδιστάκτως εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῷ ἀπατηλάς ιδέας καὶ παραστάσεις ὡς εἰς τὴν ἀληθινὴν καὶ ψηλαφητὴν πραγματικότητα, εἶνε φυσικὸν ὅτι δύναται μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας νὰ παρακινηθῇ καὶ πρὸς διάπραξιν παντὸς ὅτι δύναται νὰ φανῇ αὐτῷ σύμφωνον ἐπακολούθημα τῶν πεπλανημένων τοῦ πεποιύμδεων.

Αἱ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς γενόμεναι αὗται ὑποθέσεις ἀπεδείχθησαν ἀληθεῖς διὰ πλείστων πειραμάτων, ἐξ ὧν δλίγιστα μόνον ἀναφέρομεν ἐνταῦθα.

Οἱ Γάλλοις Ιατροὶ Φ. Liebauld ἔδωκεν εἰς τινὰ ἐν ὑπνῷ διατελοῦσαν νεάνιδα κόνιν' σακχάρεως μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εἶνε δηλητήριον καὶ ἀπήτησε παρ' αὐτῆς νὰ δηλητηριασθῇ. Ἡ νεάνις ἔλαβεν ἀνευ δισταγμοῦ τὴν κόνιν, διέλυσεν αὐτὴν εἰς ἐν ποτήριον ὕδατος καὶ ἔπιε τὴν διάλυσιν κενώσασα τὸ ποτήριον μέχρι τρυγός. — Οἱ καθηγητὴς Liégeois εἶπεν εἰς τινὰ ὑπνωτισθεῖσαν γυναῖκα: « Ήξενρετε, κυρία, ὅτι σᾶς ἔδανεισα πεντακόσια φράγκα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μου δώσετε μίαν ἀπόδειξιν. » Κατ' ἀρχὰς η κυρία ἀντέτεινε, μετὰ τινὰς ὅμις περαιτέρω διαβεβαίωσεις τοῦ ὑπνωτιστοῦ

ἀμοιλόγησεν ὅτι πράγματι ἔλαβε τὰ πεντακόσια φράγκα καὶ ἐφάνη προθυμοτάτη νὰ ὑπογράψῃ τὸ δρόμοιον.

Άλλ' ὅχι μόνον εἰς αὐτοκτονίαν καὶ βλάβην τῆς ιδιαῖς περιουσίας δύναται, νὰ παρακινήσῃ τὸν ὑπνωτισμένον ὁ ὑπνωτιστής, ὅταν θέλῃ, ἀλλὰ καὶ οἱον δήποτε τύπον παραφροσύνης δύναται νὰ ἐγχαράξῃ εἰς αὐτὸν ἀνεξιήλως. Γυνὴ τις ἐν Γαλλίᾳ, ὑπνωτιζομένη ὑπὸ τοῦ ιατροῦ Richet, είχε πληρεστάτην πεποιύμδησίν καὶ βεβαιότητα, κατὰ τὰς ἔκαστοτε διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπνωτιστοῦ, ὅτι ἡτο χωρική, ἡθοποίης, καλογραία, ἀνήρ, ιερεύς, στρατηγός, ναύτης, κύων, πίνηκος, ψιττακός. Ομοίαν δύναμιν εἶχε καὶ οἱ Liégeois ἐπὶ τῆς αὐτοσυνειδησίας γυναικός τινος ὑπὸ αὐτοῦ ὑπνωτιζομένης; Ἡτις ἐπίστευεν ἀκραδάντως ὅτι ἡτο στρατηγός, ιερεύς, μοναχός, ἀοιδός καὶ οὔτω καθεξῆς, κατὰ τὰς ἔκαστοτε ἐμπνεούμενας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ὑπνωτιστοῦ ἀπατηλάς πεποιύμδεις. Δύο ἀδελφαί, ὑπνωτισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Delboeuf καὶ λαβοῦσαι παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡσαν ή μὲν χοιροίς ή δὲ χοιροβοσκός, είχον πληρεστάτην πεποιύμδησίν περὶ τῆς μεταμορφώσεως των ταύτης. Ἡ δύναμις λοιπὸν τοῦ ὑπνωτιστοῦ ἐπὶ τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ ὑπνωτιζομένου εἶνε τοσοῦτον ἀπειριόστος, ὥστε δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ τὰς μᾶλλον ἀλλοκότους πεποιύμδησεις καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀληθῶς παραφρονα. Ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασιν εἴδομεν ὅτι ή δύναμις τοῦ ὑπνωτιστοῦ περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπνωτισθέντος, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπομένοις θάλασσαν ὅτι ή δύναμις αὐτῇ ἐπεκτείνεται ἐπὶ περιστέρω· διότι ὁ ὑπνωτισμένος οὐ μόνον αὐτὸς δύναται νὰ γείνῃ θύμα τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ διευθύνοντος καὶ ἀρέσκειαν τὴν βούλησίν του, διαπράττων ἀδιστάκτως πᾶν δὲ τι τείνει πρὸς ιδίαν αὐτὸν βλάβην καὶ δλεθρον, ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ καὶ τυφλὸν ὅργανον τοῦ ὑπνωτισθέντος αὐτὸν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ οἶον δήποτε κακούργημα κατὰ τρίτων προσώπων.

Ἐξ τινα ἐν ὑπνῷ διατελοῦσαν νεάνιδα ἔδοδη ὑπὸ τοῦ ὑπνωτιστοῦ ή διαταγὴ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ιατροῦ Forcachon καὶ νὰ κλέψῃ ἐν βραχιόλιον ἐκ τίνος ἐρμαρίου. Ὁ ὑπνωτιστὴς ἔδωκεν αὐτῇ ἀκριβεστάτην περιγραφὴν τῆς οἰκίας καὶ ιδίᾳ τοῦ ἐρμαρίου καὶ τῆς συνέστησης μεγίστην προσοχὴν καὶ προφύλαξιν, διότις μὴ συλληφθῇ, καὶ πρὸ πάντων ὅπως μὴ μαρτυρήσῃ ποτὲ τὸ δρόμο τοῦ παρακινησαντος αὐτὴν πρὸς τὴν κλοπήν. Ὁ Forcachon, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑπνωτιστοῦ, ἐκρύψθη ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ παρετήρει τὰ κινήματα τῆς νεάνιδος. Αὐτῇ ἐξετέλεσε κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν μετὰ μεγίστης ἀκριβείας τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπνωτιστοῦ. Μετά τινα χρόνον ὑπνωτισθεῖσα πάλιν καὶ διαταχθεῖσα νὰ μαρτυρήσῃ τὸ δρόμο τοῦ κλέπτου, ἐμενε σταθερὰ εἰς τὸν ισχυρισμὸν τῆς ὅτι ἀγνοεῖ. Μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ ἀπειλάς ἐκ μέρους τοῦ ὑπνωτιστοῦ ἀμοιλόγησε μὲν ὅτι αὐτῇ διέπραξε τὴν κλοπὴν ἀλλ' ἥρνειτο νὰ δώσῃ οἶαν δήποτε περαιτέρω πληροφορίαν περὶ τοῦ παρακινησαντος αὐτὴν πρὸς τὴν κλοπήν. Τότε ὁ ὑπνωτιστὴς διεβεβαίωσεν αὐτὴν ὅτι δὲ κλέπτης ἡτο κύριος τις ὄνόματι Λ . . . καὶ ὅτι αὐτῇ ή ιδίᾳ τὸν εἰδεν ιδίοις δημαστὶ κλέπτοντα τὸ βραχιόλιον. Ἡ νεάνις ἐπείσθη πληρέστατα περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ ὁρισθέντος αὐτῇ προσώπου καὶ περὶ τῆς ιδιαῖς ἀθωότητος καὶ ἐδείχθη πρόδυνος νὰ καταγγείλῃ τὸν Λ . . . ως κλέπτην, ως διέταξεν αὐτῇ ὁ ὑπνωτιστής. Πράγματι ἀμα ως ἀφυπνίσθη ἔγραψε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν εἰρηνοδικὸν: